

Ornitoloaga sibiană *Silvia Stein von Spiess* (1901-1993)

Silvia Stein von Spiess s-a născut în anul 1901, în Sibiu, ca prima fiică a ofițerului austro-ungar de origine bavareză, August von Spiess (ortografiat și August von Spieß). August von Spiess (al cărui nume înainte de înnobilitare era August Roland von Braccioforte zu Portner und Höflein) a fost numit de către Regele Ferdinand, la 1 iulie 1921, în funcția de Director al Vânătorilor Regale, funcție pe care a îndeplinit-o până în anul 1939, iar Muzeul Cinegetic „August von Spiess”, azi parte a Muzeului Național Brukenthal din Sibiu este găzduit în fosta reședință a familiei colonelului.

Silvia Stein von Spiess

Silvia Stein von Spiess a avut parte de o copilărie înconjurată de animale sălbatice, atât la vânătoare, cât și în grădina casei (pui de urși, lupi, mistreți), luând parte și la îngrijirea vulturilor și acvilelor din gospodărie. Astfel, Silvia devine interesată de ornitologie și face cercetări axate pe migrația păsărilor și avifauna Deltei inferioare a Dunării. În anul 1929 devine membră a Societății Ornitologice Germane (DOG) și este în corespondență cu ornitologii de seamă din acea vreme. Cunoaște și rămâne în bune relații, pe tot parcursul vieții cu ornitologi din România, printre aceștia numărându-se și Ion Cătuneanu, care avea să organizeze și să conducă Centrala Ornitologică Română (1939-1970).

„Acest proiect a primit finanțare prin Programul Uniunii Europene pentru cercetare și inovare „Orizont 2020” în baza acordului de grant nr. 872557”

UNIVERSITATEA
LUCIAN BLAGA
DIN SIBIU
BIBLIOTECA
UNIVERSITARA

www.envirocitizen.eu

MUZEUL
NAȚIONAL
BRUKENTHAL

Parteneri media:

Mesagerul DE SIBIU

CapitalCultural. **Deutsche Zeitung**

A fost conducătoarea secției ornitologice din cadrul Direcției Vânătorilor Regale până în anul 1937, publicând în reviste de specialitate, naționale și internaționale. S-a căsătorit în Germania, iar după moartea soțului, în anul 1947, se întoarce în Sibiu. Începând cu anul 1950, Silvia Stein von Spiess, își va desfășura activitatea la Muzeul Brukenthal, unde face cercetări de teren și publică în reviste de specialitate românești și maghiare.

În anul 1958 finalizează manuscrisul catalogului colecției ornitologice a Secției de Istorie Naturală a Muzeului Brukenthal, apreciat foarte mult de specialiștii români din aceea vreme, care însă a fost tipărit abia în anul 2005, volum editat și revizuit de fiica ei Helga Stein și Prof. Dr. Irene Würdinger, publicație apărută ca supliment la Studii și Comunicări ale Muzeului de Istorie Naturală - Muzeul Național Brukenthal.

În anii 1930, pe lângă publicațiile de specialitate, Silvia Stein von Spiess a fost o colaboratoare constantă la revista cinegetică „Carpații”, fondată la Cluj în anul 1933. Aici, împreună cu alți ornitologi și pasionați de păsări, îndeamnă vânătorii să ajute știința ornitologiei prin semnalarea păsărilor migratoare și inelate, diseminând cunoștințele științifice despre păsări prin articole scrise în revistă.

Cu luntrea prin Baltă
(Foto: S. Spiess)

„Acest proiect a primit finanțare prin Programul Uniunii Europene pentru cercetare și inovare „Orizont 2020” în baza acordului de grant nr. 872557”

UNIVERSITATEA
LUCIAN BLAGA
DIN SIBIU
BIBLIOTECA
UNIVERSITARA

www.envirocitizen.eu

MUZEUL
NAȚIONAL
BRUKENTHAL

Parteneri media:

Mesagerul DE SIBIU

CapitalCultural. **Deutsche Zeitung**

De exemplu, în numărul din aprilie 1933, scrie un articol despre păsări inelate în România, unde explică:

„Unul din cele mai însemnate mijloace de cercetare ornitologică este inelarea paserilor, pentru a stabili căile străbătute de ele. Dar ce folos că aplicăm inele în fiecare an pe piciorul alor zeci de mii de paseri, dacă vânătorii, în mare măsură, nu știu că au o datorie față de știință: să semnaleze la adresa imprimată pe inel pasărea capturată sau împușcată. De aceea e necesar să se facă în aceasta direcție o vie propagandă de lămurire. Trebuie să mulțumim unor vânători cu interes pentru știință, că în anii din urmă totuși am putut colecta o serie de semnalizări, care ne face posibil să notăm pe hârtie drumul unor paseri, așa după cum se face foarte intensiv în alte țări de cultură.”

(Carpații, 1933, No. 04, p. 21, Păseri inelate în România, scris de Silvia v. Spiess, conducătoarea Secției de Ornitologie a Oficiului Vânătorilor Regale, Sibiu).

„Călătoria o întrerup în București, și după alergăturile dealungul străzilor încinse de căldură — aranjamente, cumpărături, afaceri pregătitoare — e o adevărată recreație dejunul din casa răcoroasă, primitoare, a Ambasadorului englez. Trecerea mea prin București a fost neașteptată, și e cu cale să-i arăt motivele: E tocmai timpul cel mai potrivit pentru inelarea puilor de pasere, care încă nu au părăsit cuiburile, și astfel, tatăl meu, și cu mine ne-am pornit la drum, să cercetăm ținuturile bogate în paseri, pentru a însemna cu inele de aluminiu numerotate și purtătoare de adresă unele paseri rare, — așa după cum se face în toate țările, în serviciul studierii pasajului migratoarelor. Tatăl meu a plecat deja: el cercetează văile stâncoase ale Dobrogei după paseri răpitoare tinere — șoimi, vulturi, bufnițe etc. — pe când eu am de gând să mă adâncesc în pustietățile Dunărei de jos, ca acolo, în coloniile de stârci să-mi îndeplinesc atribuțiunile de ornitolog. Planul meu stârnește interes mare îndeosebi la soția ambasadorului, și eu nu pot să-i răspund, decât din toată inima: „Veniți cu mine!”

Câte un costum de sport, încheiat până sus, împotriva plagei țințarilor, — o pălărie lată împotriva soarelui, alimente și chinină îndestulătoare ... și plecăm amândouă spre aventurile, care ne așteaptă.”

Carpații, 1934, No. 10, p. 253,
În căutare de cuiburi de paseri,
scris de Silvia v. Spiess
conducătoarea Secției de Ornitologie
a Oficiului Vânătorilor Regale, Sibiu)

Păseri inelate în străinătate și reidentificate în România.

1. Prepelidă (Coturnix coturnix, Bonn) „Observatorul ornitologic Centrul Juncos, Sibiu”. Invențiat pe stradalul unui proprietar anonim la 28 Aprilie 1931, ora 9. — Reidentificată la 14 Septembrie 1931, Comuna Corani, jud. Prahova (Radu Stănescu).

Voicu, anulul de C. Broetz.

4. Tălpineu, (Pipus pipus, L.) „Muz. Riv. Mădărașului fațetă No. 37” — Ucis dintr-un stol mare la August 1929 pe Delta Nedea (înaltă prundă) (Iav. Bercan).

5. Tălpineu, (Pipus pipus, L.) „Muz. Riv. Mădărașului fațetă No. 37” — Ucis dintr-un stol mare la August 1929 pe Delta Nedea (înaltă prundă) (Iav. Bercan).

„Acest proiect a primit finanțare prin Programul Uniunii Europene pentru cercetare și inovare „Orizont 2020” în baza acordului de grant nr. 872557”

UNIVERSITATEA LUCIAN BLAGA DIN SIBIU
BIBLIOTECA UNIVERSITARA

www.envirocitizen.eu

Muzeul Național Brukenthal

Parteneri media:

Mesagerul

CapitalCultural.

Deutsche Zeitung